

Trong Bóng Rạng

Tác Giả; Hãn Dzãnh
Thứ Sáu, 03 Tháng 12 Năm 2010 18:58

Nói đón róng, tôi quên sao đóc lúp nhãa lúa đóp đóc a ba tôi dóng trên mót cánh đóng lún,

lúp nhãa đó xuúng sân mót đóng bóng dài đóm, mói lún mót trói nghiêng xuúng dúy đói cong.

Hình minh họa

Chính & n>i đó, tôi lún lên, giúa nhãng cuúc kinh doanh cón bú bún cóa ba tó Chính & n>i đó, trên đôi mót trong và sáng cóa tôi, lún đóu tiên bóng rúng núi chúy qua, ánh sáng chíúu phún lúi và hai thó này cùng nhúp nhãng trong tôi nhúng cóm túng vú thó sú buún rúu và cón đói hùng tráng.

Tôi thó cái húng rúng mói ró, yêu say mê mùa sim vúa chín đón, và tó mê hoúc mình búng cách mê tín nhúng bùa phép cóa dân Móng, Mán xung quanh.

Trống nhà tôi, thõng thõng đi vỗ nhỗng ngõi mồc áo chàm ngỗn cồn, tay cầm lăm lăm dao qua. Trong đám ngõi đó, lén vào nhỗng khuôn mặt mùa xuân đúc biết sáng lên bùi nhỗng cùp mặt to và trong suýt. Bóng hờ bình yên tròn vào bóng rỗng thõm và mồi bùi cùm chân gieo xuỗng đõt, làm sỗng lõi nhỗng nỗi u kín cùa ngày xõ..

Tôi có trông theo toán ngõi xa lõi y thì bùt quá cũng chõ đõ buôn vỗ vỗn trống nhỗng sõi khói lam chõm chõm tõa khõi mõy nóc nhà chõ võ trên lõng chõng nú..

Nhà tôi lõi quay mõt ra hõng Bõc, gió tiõn lõi vào, đem theo vỗ lòng tôi nỗi hoang mang cùa bõn chân mây vỗng ngõt.

Ba tôi thõng ngõi ngó ra khoõng cao rỗng, lâu hàng giõ không nói và thõnh thoõng gõi vỗ cho tôi, bõng nhõng câu chuyõn kín đáo hõn tiõng thõ dài cùa ngõi, cù mõt xõ Trung Hoa bí mõt, cái tình yêu tiõm tàng trong tôi, âm thõm nhõ mõt niõm đau xót.

Tôi ngõi ngác theo tõng chiõu mõt, dò tõng sõi tóc bay lên cùa ngõi, và sau khi không biõt đõõc thêm đõõu gì, tôi cùt tiõng hõi:

- Ba tìm gì đõ y, bõ

Ba tôi không đáp, đõa mõt nhìn xuõng ngõi đèn đõu lõc. Nhõng cù chõ y, thoõt đõu còn làm tôi khó chõu, sau tôi quen đõn đõi, và thõm nhõ nhõ thõ này:

- Ba mình già rõ Chõ biõt hút thuõc phiõn. Thôi kõ!

Tôi nghĩ thõ, rõi bõ ba tôi, chõ y đi tìm các trõ nhõ thân mõt đõn nõi bây giõ tôi đâm ngõ cù nhõng sõi thân mõt nhõt mà loài ngõi ban cho tôi, vì cù là không còn tình gì trên thõ gian, đõõi mõt tôi, đõp hõn thõ tình tôi đã đõ trôi mõt.

Mỗi lần nghe anh tôi hặc vỗ hõi cõa thuộc phiền, tôi sờ tay lên gác, lõi bên bàn đèn cõa ba tôi, mà khuyên ngõi:

- Nay ba ơi, thuộc phiền tõi chi là hõi đõi. Nó làm cho ngõi ta xù đi và tõi lõm. Ba bõ thuộc phiền đi, ba ơi, không nhõ nguy mõt.

Một nõi cõi hõi m hoi nõi trên đôi môi cõa ba tô Ngõi thõng thõng:

- Ai bõo con là thuộc phiền làm cho ngõi ta xù đi
- Anh Hai hặc thõ!

Ba tôi đáp lõnh nhõt:

- Không có thuộc phiền thì ba đã chõt tõ lâu rõi. Không có thuộc phiền cũng không có con ngày naõ

Tôi ngõc nhiên, trõt đôi guõc, trèo lên giõi ng rõi hõi gõng:

- Thõ thuộc phiền nó... đõ đõõc ra ngõi ta, à bõ
- Đõ thì không đõ đõõc, nhõng nó giõi đõõc thõy thõ bõt phõc.
- Giõi đõõc thõy thõ bõt phõc là gì, hõ bõ

- Là nhó có sãn lam chóng khí thì thuóc phión đánh cho tan ró
- Thó sãn lam chóng khí là gì, bó
- Là húi núi, khí đút khúng húp vúi ngúi tú
- ... ... Thó sãn lam chóng khí nó có biút đánh ba khúng mà ba đánh nó?
- Nó quúy ba nhó quúy múi ngúi Ba hút thuóc phión cho tiêu nó đú

Ba tôi vún húa tiún lúi nú Ngúi khú khăn và nghiêm. Tôi cún nhó rõ cái sãn mũi dúc dúa trên mút khuún mút xúng gúi Mút tôi búo ba tôi giàu vì có hai cái tai nhón. Tôi, tôi tin rúng ba tôi giàu vì ba tôi là ngúi Trung Hoú ýnghúi đúem tôi đún mút cuúc phúng vún ngúy thú này:

- Ba hú, túi làm sao ngúi Tàu không lúb bên Tàu lúi cú sang bên núc Nam?
- Túi vì ngúi Tàu thích đi ra ngoúa Túi vì ngúi Tàu nghèo, dân nhiúu, gúo ít. Túi vì lúb bên Tàu lúm cúp. Cúp nó lúrúng, cúp lú đâu cũng có ăn, vì nó ăn cúp.

lú vùng đây, ba tôi chíúm mút đúa vú khú quan. Không phúi ngúi có quyún túc gì, nhúng vì ngúi buún bán phút đút nún đúc nhúng cái đúu to, mút lún nú. Thêm núa, ba tôi có tài ngoúi giao, có cái oai thúm cúa nhúng ngúi Trung Hoa khiún kú bên cúnh phúi sú vì, nhúng kú gian phi xa lánh. Ba tôi thúng búo trong đúi mút ngúi đún ông, khúng nún sú gúi hút, cú thúng mút nú, ngang nhiên mút lúm. Nhúng ba tôi làm tôi nghi hoúc câu nói cúng đó, nún tôi húi:

- Thó ba khúng sú dúi Hai là gì?

- à chuyen, ngúi ta là đàn bà, nú ngúi ta mút chút cúng chúng sao

Núi ba tôi đi lúi thân mút nhút là gia đình ông Chú Khúm. Ông Chú Khúm súng yên lúng lú trên mút chíc nhúa sún vúi ngúi vú, cô con gái - cô Fin - và con chó múc. Cú ba thú đúng vút sau này đúu húc đúlc tinh chú, nghĩa là rút tút nói, ít cún, mú múng.

Cô Fin thì ngày ngày vún quay tú, đú tiêu bình thún thúi giú búng cách rút hút guúng súi này đún guúng súi khúac. Đúi nàng nhú mút dòng suúi tù húm, trên dúi núoc chút chú húi lú mú gún búng múy, nó là nhúng vún súng buún búa, khúng đú súc hun lúm đúng múch cú chúng đúa chút lúnh trong ngúi nàng. Fin có đôi mút rút đúp, vì chúng rút to và sáng, nhúng khúng phúi là gúng thông minh mà là biúu chúng cúa mút túm lòng ngúy dú Đúi mút lúy, ngày nay vún cún mú trong trúi tôi, nhú mút lúnh hình khúo mút.

Chúng tôi thúng sang chúi nhúa Fin búng xe ngú Khúng biút tôi cúng có núen gúi đó là chíc xe ngúa khúng, vúi đó thúc là múy múnh gú chíp lúi thành hình mui thuỷn, và đúng là có hú gún vúi chíc xe búo ké

Tuy nhiên, giúa cánh đúng lúa non thì con gái, chíc xe lúy cúng đúa đúem lúi cho tôi nhúng giú phút khoái trá, khi tôi thúy giàn giúa ra hai bên mình màu cúa xanh thúm, đúm đúm thêm vú húnh súc thanh bình cúa thôn quú. Múi lún chíc roi ngúa hú xuúng, múi lún chíc xe chúy mau thúm, tôi rùng mình búo ba tôi:

- Ba nhú, nhúng con rún con nhúái chíc chíc dúám lún cún con đú

Tôi cún nhú con đúng trúi thú đá rúm tú ngoài ngú chúy vút vào nhúa Fin, núen múi lún xe ngúa cúa chúng tôi đún, Fin đúu dúng tay viúc nhìn lún vì nghe tiúng bánh sút lún trên đá.

Ba tôi đú tôi ngúi cúnh mú Fin và Fin, rúi lún gác hút thuúc phiún vúi ông Chú. Tôi ngúi chúm chíu ngúm Fin đúm chúm trong công viúc, trong lòng trú nhú thút núi dúy mút thúrung đúng thúm kún, cái cúm giúc đúp đú mà tôi khúng tìm thúy đúlc núa trên đúng đúng Trái hún vúi bún

tính c&a nh&ng ng&nh i Kinh tr& tu&i, Fin r&t ít n&ó Nàng h&n h&u và nghiêm ngh&, t&nh i t&n nh&ng m& m&ng. Nh&u lúc Fin nghiêm d&u, l&ng tai vào kh&ng kh&, t&a h& nh& nghe ngóng m&t ti&ng g& huy&n b&, trong cái dáng đ&u l& d&ng r&t đ&ng y&

Năm l&y, tôi l&n m&nh i và Fin l&n t&m.

B&u tr&i sáng và r&ng, luôn luôn th&y nh&ng bu&i hi&n hòa, cây xanh gió mát nh&p nh&ng v&i nhau nh& trong m&t bài th&c&. Tu&n l& m&t l&n, ba tôi đánh xe ng&a sang nhà Fin, và c& th&, yên yên, l&ng l&ng, trong tôi đã n&y n&t bao gi& m&i thi&n c&m sâu xa đ&i v&i ng&nh i em gái Kinh lai Mán.

M&t l&n tôi đ&t ng&t h&i Fin:

- Fin này, Fin có mu&n l&y ch&ng kh&ng? Fin l&y tôi nh&?

Fin nh&n vào m&t tôi h&i lâu r&i c&nh i:

- L&y nhau là cái gì?

- Là ăn c&m v&i nhau, nh& ba và m&t tôi &&

Không hi&n sao, Fin v&t c&nh i l&n m&t cách v& cùng l&nh l&o:

- à! L&y th& thì kh&ng l&

Đ&nh vui, b&ng nh& b& ai đánh, tôi sa s&m ngay n&t m&t xu&ng.

- Thú là... Fin không thích tôi rúi nhé. Đú tôi búo ba tôi không đánh xe sang đây núa cho mà xem.

Tôi rúm rúm núoc mút, chúy múach ba tôi thúc.

- Ba này, Fin nó ghét con, nó không chúi vúi con, vú đi, ba ạ.

Ông Chúu ngúi dúy, nhúi cúai miúng múu cúa tôi, rúi cúu i:

- Không, Fin nó thích con đúy, nó không ghét con đú Ra ngoài chúi rúi chúc núa ông đánh nó chú

Tôi thuỷ thúi lúi ngúi cúnh Fin, đúa mút buún nhún cúnh rúng núi trúc mút, túm hún lún đúu rúo rúc trong nhúng cúm giúc chúan nún múnh múng. Lúc ạ y, tôi mang múang nhún thúy rúng Fin là ngúu i con gái kú lú, khúng bao giú có thú trú nún bún tú Vú sau núy, múi lún nhú đún Fin, tôi vún rúng múnh trúc vú lúnh lúo ạ

Mút húm, tôi và Fin vào cúnh rúng nhú gún đúy húái sim. Chúng tôi đi giúa húng múng múng mùa thu múi chúm, thanh súc kú lú cúa cúa hoa khúng quen tún. Lúng tôi rún lún mút niúm say súa, còn lúng Fin thì vún lúnh lúnh Khi đún mút gúc cúnh gún đúy, tôi chú tay búo Fin:

- Fin này, ạ i chún quá, tôi hái cho Fin ăn nhé.

Fin vún đú, trú lúi buúng thúng:

- Tôi khúng ăn, anh muún ăn thì lú

Tôi tôi có giữn nhìn Fin bên còn đi, hắn n hắn còn, như thứ mà:

- Đã làm bở thứ, ta cho biết tao

Rõi tôi gửi Fin:

- Fin ơi, con ong nó đến ttôm

Fin hắnt hoặc ng chắcy lời, hắni tôi:

- Ông đến ttâu, anh có đau không?

Tôi cốm lời y bàn tay Fin hắn hắn ng đếna ra, và sau câu nói:

- Nó đến tthứ này này

Tôi cốn mỗi nh vào tay Fin vẫn i tôi tcó sẽc điên rõ cốa mỗit tm lòng thứ trái. Tôi chắc buông Fin ra cho nàng giữa trên mỗit đếnt, khi nhưng tiếng kêu bởit thứn cốa Fin làm tôi chắct tửnh. Tiếng kêu ơi y làm giữt mình ông bà Châu, ba tôi, và tôit cố, ngóng i cốm súng, ngóng i cốm dao chắcy lời cốu, vì đến u ngó là chúng tôi bởi nón.

Tôi quên làm sao đến còn đến mỗit hắnn oán cốa bà Châu, đến mỗit dù dùi cốa Fin nhìn tôi, sẽ yên lòng đến y miết thứ, lãnh lời o như này còn đá cốa con ngóng i sinh ra tôi. Tôi xuu hắn, đi lời i phia sau, đến a tay áo ra gửt này còn mỗit...

Cuối năm ấy, ba tôi mệt, vứt xe ngựa hòn trên đồi đống đà đón nhà Fin đã mòn đòn đi, và chén lén đó nhung bùi chân yểu tột cả chúng tôi, nhung người đôi lúc sang nhà Fin để làm sòng lối chút ít số thân thiết ràng buộc hai gia đình.

Ông Châu bỗn ra mua con ngựa trống cõa ba tôi và gửi về ít hàng cho khai bỗn tách ký. Thời gian êm đềm trôi qua, tôi và Fin đã lòn. Xung quanh người con gái mèo sáu tuổi ấy, mùa xuân bỗn đỗu rỗng rỗng, ngày tháng bỗn đỗu thêu hoa Fin đập mệt cách mèo rỗng trong bóng rồng đã thay nàng lòng mèo rỗng số đi lối chung.

Rồi tôi lên hai mèo, Fin mèo i támtuổi

Cách đây hai năm, nhân đập nghịch hè, tôi vứt chén nhà ông Châu già rỗi, sinh lộc tàn nhung ánh đèn đỗu lòc. Mèo Fin và con chó mèo đã chết. Riêng Fin vẫn đập. Nàng vẫn ngồi quay chén, đập guồng, mệt vẫn nhìn nhung đống trống cõa lòp chén chén đi, quên ròng thời gian bên nàng đã thay đổi tất cả.

Tôi ngồi cõi nh Fin, hôm đó là mệt buông chiêu, mệt buông chiêu sòng đúc lò mèo rây trên đồi núi đống xó. Tôi nhung lòi cuộc chén bùi ngày nhung và hối Fin:

- Fin còn nhung ngày nào tôi cõi nay Fin không?

Nhung Fin trả lời hối hận:

- Lâu quá rỗi, ai mà còn nhung đúc!

Nói xong, Fin không trả vứt gì buông bã cõi. Fin đúc mèo nhiên mệt cách lòi nh lòi, cõi đòn khi nghe tôi hối i nàng câu thi hai:

- Cô Fin súp lúy chúng chúng

Fin đáp mút giúng lú lú:

- Tôi súp lúy, anh nà. Tôi lúy mút ngú i con trai làng tú tú lúm.

Không dúng, lòng tôi nhói lên, nhú bú ai chích. Rúi tôi chút hiúng Tôi hiúu rúng, trong lòng ngú i con gái cúa xú rúng núi này, lún mút cúm tình khác, nó chú đúc biút ràng buúc vúi nhúng cái gì thuúc vúi quê húng, mà không có súc múnh nào, quyún phép nào, dúu nhiúm màu, cao cú ốc trên thú gian này mua đúng.

Nhiúu lún, lú xa, nhú đún ngú i con gái vô tình đi qua ngày tháng cúa tôi, tôi mang máng nghe túa túa quang múnh múng mút tiúng gúi gúi buún bú, mút tiúng gúi không hiúu chính cúa lòng tôi hay cúa khu rúng linh thiêng nghìn đúi lúng lú :

- Em Fin! Em Fin!

Tôi còn yêu Fin đúc đún ngày nay, đó chú vì tôi lú xa Fin, và không bao giờ tôi gúp Fin nú Muôn trùng sú dú rúo rúc đúc lòng ngú i, vì muôn trùng là núi thúng nhú múnh múng cúa nhúng túm lòng rút bún.